

NEAR EAST UNIVERSITY

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

TEZ ÇALIŞMASI
BÖLÜM1 RESİMLİ ROMAN
TEFRİKASI NUMARA 5
BÖLÜM2 KOMEDİ FRANSIZ
REPERTUARINDAN

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ
DOÇ.DR. ALİ EFDAL ÖZKUL

HAZIRLAYANLAR
MUSTAFA TOPRAK (20033036)
KEMAL AYAZ(20021650)

LEFKOŞA 2006

62 97 47 01 61

ÖNSÖZ

“Roman, güzeran etmemişse bile güzeranı imkan dahilinde olan bir vakıayı ahlak, adet ve hissiyata müteallik her türlü tafsilatıyla tasvir etmektir.” der Namık Kemal bir makalesinde.

Roman insan hayatından kesitler sunan, insanları yönlendiren, onlara hayat dersi veren bir edebi türdür. Hüseyin Cahit roman için “Hayat, romanı değil; roman hayatı tevellit eder. Sevilen kadınların sözlerini mukaddes bilemek itaat etmek en büyük nezahet-i aşıkane’dir.” Bu cümlelerin en güzel örneğini “Resimli Roman” adlı eserde görmekteyiz. Bu eserin Şehabettin Süleyman tarafından yazılmış “Aralarında” adlı bölümünde yukarıda ki tanımı bulmaktayız.

Bu romanda karısının sözünden bir an olsun çıkamayan yaşlı bir adamın(reşit) genç ve güzel karısı(Nermin)nın sözünden çıkamaması anlatılır. Karısını deli gibi seven bu cahil, kör adam aile fertlerini bir kenara iterek, acı tatlı bir geçmişi silerek kız kardeşi(kerime) ve erkek kardeşi(Fatin)ni evden kovar. ”Deruni ızdıraplar üzüntüler memnuniyetsizlikler şüpheler tereddütler arasında vücut Payidar kalacak bulur kezâ en meyus nâmeler en güzelleridir. Rüzgarın savurup attığı tahammüller ancak kendilerini nüsuva nemasına salah ve müstağit topraklarda tenbit eder.” Der Muhammed Raif. Bu sözün haklılık payı çok fazladır. Herkesin bir fikri vardır ama bu fikir taşı gedğine koymuştur.

Resimli Roman’ın ikinci bölümünde Fransız repartuvarından alınma “Aralarında” adlı eserde birbiri ile kavga eden teyze(amali) ve yegen(Jülyet)in hikayatını okuruz. Bu bölüm roman görüntüsünden ziyade bir tiyatro eseri gibi durmaktadır. Konuşmaların çok fazla olması bize o izlenimi vermektedir.

Ayrıca bu bölümde teyze ile yegenin arasını bulmaya çalışan Anadol bize müspet bir karakter olarak gösterilir. Ama bu karakter teyze ve yeğenini haremine almak daha amiyane tabirle onları yatağa atmanın yolunu araması Anadol’un kişiliğinin bozuk olduğunu gösterir. Her ne olursa olsun Resimli Roman bize hayatın gerçeklerini, insanların iki yüzlülüklerini bize tanıtır.

Bu bölümlerde insanların menfaatleri için her şeyi yapması, başka insanların sıkıntılarına aldırmamaları aşık bir şekilde beyan edilir. Bizler bu söylenenleri üniversite ortamında gördük. Bizler de başka insanlar sıkıntı çekmesin, dara düşmesin diye bu romanın çevirisi yaptık. Bu yolda karınca misali bir faydamız olursa ne mutlu bizlere. Bizler Mustafa Toprak ve Kemal

Ayaz olarak üzerimize düşen görevi bir nebze olsun yerine getirebilmenin mutluluğu içerisindeyiz. Biz karanlığa bir taş attık bu taş belki hedefi bulmaz ama karanlığı yarar.

Hep beraber karanlığı aydınlığa çevirmek dileğiyle...

Bölüm 1 Resimli Roman Tefrikası Numara 5

Bölüm 2 Komedi Fransız Repertuarından

Mustafa Toprak

Kemal Ayaz

BÖLÜM 1
MUSTAFA TOPRAK

Sayfa: 1

Resimli Romanın Tiyatro Tefrikası Numara: 5

ARALARINDA

1.Perde Komedi

Mahruri :

ŞAHABETTİN SÜLEYMAN

EŞHAS:

Reşit Bey.

Fatin Bey.

Nermin Hanım.

Kerime Hanım.

Mahure ; Bir hizmetçi kız

Şark ile Garbın imtizacı zevk ve san'a tından mürekkekt mübalelelerle, hattı levhalarıyla, resimlerle, hadiselerle, ufak tefek mezin eşya ile mumlu süslü güzel bir oda. Sahnenin (umağında) solda bir kütüphane... Sağ cihette önde bir yazıhane... Onun üstünde karma karışık birkaç kitap, birkaç gazete... Çini bir hokka takımı... Sahnenin solunda ortada bir ocak...

Birinci Meclis

İptida hizmetçi ile Reşit bey sonra Fatin bey

— **Hizmetçi:** Başka bir emriniz var mı?

— **Reşit :** Hayır, Mahur hiçbir emrim yok: Yalnız hanıma bir şey söyleme

— **Hizmetçi:** Peki efendim.

— **Reşit :** Bir şey değil. Bilmesin

Garip bir vaziyetler hani hemşire ile görüştük mü? Duymamalıdır. Kendini müdefa ediyor gibi korktuğum için değil tatsızlık oluyordu. Ondan. Kenedi kendine of bu kadınların gürültüleri...

Fatin bey girer.

— **Reşit :** Ey Fatin: böyle sabah sabah ne var bakayım.

— **Fatin :** Mukabir bir tür ile hiç.

— **Reşit :** Yok yok bir şey var seni dargın görüyorum.

SAYFA 2:—

— **Fatin** kanepelerden birine oturduktan sonra: İhimal..

— **Reşit :** Hizmetçi kıza: Bize iki sodalı çay; sonra Fatin'a: Yoksa kahve mi?

— **Fatin :** Ne olursa olsun.. Hizmetçi kız çıkar..

— **Reşit :** Rica ederim ne var yine?

— **Fatin :** Gayet mütecaviz bir tavırla: Senin aczin, seni mağlubiyetin, senin budala... tebdil-i lafla (sözü değiştirerek) tıynetin..

— **Reşit :** Gayet safdilane, pekala anladım, ne olmuş?

— **Fatin :** Kırkından sonra ? izdivacın. Kinci kadınla imrar-ı hayatın zeyl-i gayrı-mekarıkı ? Rahatsızlık, didinme, mağlubiyet.. anladın mı?

— **Reşit** sersemce: Bir şey anlamadım.

— **Fatin:** çatkın bir çehre ile: “Anlamak işine gelmiyor da anlamak istemiyorsun.. Hizmetçi kız çayları getirir, ani bir sükun, çayları bırakır çıkar.

— **Reşit :** Ne var?

— **Fatin :** Ne olur? Zevceniz hanımefendinin ufak, manasız çılgınca heveslerinden başka ne olur?

— **Reşit :** Gayet yumuşak ve meftun ve mütebbessim: Ayol o çocuktur ona bakmayınız

— **Fatin :** O çocuktur ona bakmayınız, her gün bu cümle! Birün hanımefendi en ince, en muhterem, en dini bir hissinize dokunur... Kendisine haddini bildirmek için beyefendiye

müracaat edersiniz. Cevaben acz, ? ihtiyarlık, meftuniyet bulunan his solunan, kıvrılan bir cümle bila tereddüt fırlatılır. Hiç utanılmaz.

– **Reşit** : Hiddetli ve niyaz kar: İlerleme canım, ne olmuş onu anlat!

– **Fatin** istihza ile: En büyük bir terbiyesizliğinden en güzel bir çocukluk, en ufak bir hevesinden büyük bir şiir gördüğünüz, -bir istihza-i tumturak ile- gevezeliğinde kokusunda dingin nefis bir parça, semavi bir ? hissettiniğiniz, lisanında mütehakkim bir belagat, mütehakkim bir ? musikiyi ruhnüvaz ? bulduğunuz kadınınız hanımefendi...

– **Reşit** : Birdenbire hiddetli ve sakın: Of, artık yeter!.Sonrasını söyle....efendim!

– **Fatin** : Acı bir istihza ile: Hemşire cariyeniz Kerime hanımı evden kovuyor..

– **Reşit** : Hafif bir kakhaha ile: Arsız!. Küçük bir heves.. çocukluk... Bakmayıveriniz..

– **Fatin** : Zaten bu ihtira artık gerek kalmadı. Hemşireniz bugünden itibaren evden çıkıyor.

– **Reşit** : Hiddetli: Yok! İşte buna hiddetlenirim.. Koskoca kadın bir çılgına uysun da böyle bir divanelikte bulunsun! Olur mu efendim! O hanım şımarık bir çocuk demektir. Söyler, bülbülleşir, sözleri birer nağme telakki edilir. Kızılmaz, aldırılmaz! Onlardan

SAYFA 3:

bil-aks (aksine) mahzuzat (hazlar) hissedilir.

– **Fatin** : İstikrah eden bir sesle: Rica ederim, şairiyyet ve ? bırakınız. ? Biraz da bizim izzet-i nefsimizi düşününüz. Hemşirem ayrı yemek yer, çünkü kadınınız hanımefendi öyle tembih etmiştir. Hemşirem sizinle görüşmek hakkın malik değildir. Çünkü ömrünüz, maşukanız hatta şiir-i hayatınız öyle istiyor. Siz hemşiremin odasına hırsızca ayda bir girersiniz. Hizmetçilere yalvararak, istirham ederek girersiniz. Çıktığınız zaman kalbinizde bir korku bir telaş vardır. Ve zevcenizin gözlerinde bir sır-ı ? bulunup-bulunmadığını ? için günlerce o gözlere korka-korka bakarsınız. Sonra bize ve kendinize yalan söyleyen bir sesle “hanım şımarık bir çocuktur” dersiniz. Böyle her şeyi uyuttum zannedersiniz. Ayağa kalkarak hiddetli, atak yetişir! O şımarık çocuğunuzla siz kalınız! Bütün saha-i mahzuzat’ınız açıktır.

– **Reşit** : Ayağa kalkıp biraz yürüdükten sonra sersem bir vaziyetle: Fatin, Fatin buraya gel, buraya gel, Fatin !... Döner, Sahnenin önüne kadar gelir: Amma çocuk ? ha!

İKİNCİ MECLİS

Nermin, Reşit

– **Nermin** : Girer girmez heyecanla koltuğa oturur. Oh, buna tahammül edilmez, buna tahammül edilmez..

– **Reşit** : Yanına giderek ellerini elinin içine aldıktan sonra: Ne oldun, ne oldun bakayım küçük, yaramaz çocuğum!

– **Nermin** : Of! Sen de sıkma, haydi!

– **Reşit** : Daha mülayemetle fakat daha sırnaşık: Yok yok güzelim söyleyeceksin seni sıkan şeyin ne olduğunu! Niçin üzüldüğünü ve kim üzdüğünü bana söyleyeceksin değil mi? Ben seninim! Hayat ve tesadüf senin bu asi! Her dem tuğyan-ı kalbinin ? bir ? olmak ? beni gözlerine ? etmiş.

– **Nermin** : Çılgın: Sıkılıyorum, sıkılıyorum, sıkılıyorum...

– **Reşit** : Niyaz kar: Neden?

– **Nermin** : Senden, onlardan, her şeyden..

– **Reşit** : Bozularak: Benden i? Niyaz kar, söyle daha ne yapayım? İşte senin esirinin, işte hayatım senindir! İşte her istediğin oluyor.. Rabaların, mücevherlerin, cariyelerin, hademeler..

– **Nermin** : Asabi, müstehakkir: Bunlar kafi mi, bunlar benim gençliğim için kafi mi? Hayır değil mi hayır... Daha ziyade hiddetli: İhtiyar bir kocaya, mel'un bir görümceye, mağrur bir kayna bedel!

– **Reşit** : Anlıyorum, anladım, hiddetlisin.. Seni affederim, sen zaten beni seversin. Daha dün itiraf etmedin mi?

– **Nermin** : Şiddetli: Ne vakit?

– **Reşit** : Dün, gerdanlığı getirdiğim zaman!

SAYFA 4:

- **Nermin** : Cebri bir tasdikle: Evet evet
- **Reşit** : Yanına oturarak ? : Onu aldığın zaman beni böyle -ensesinden öper- öpmüştün.
- **Nermin** : Bugün ne kadar ?
- **Reşit** : Riyakar ve mütebbessim: Ne kadar ? Olsun benim çılgın çocuğum..
- **Nermin** : Gayrı-ihtiyari asabi bir gülüşle: Çılgın çocuğum?
- **Reşit** : Hilm ile safdil: ? ? asabi karıcığım..? mahsus bir gülüşle dedikoducu...güzelim..
- **Nermin** : Ben mi, ben mi söyle? Reşidin kolunu çimdikleyerek- Dedikoducu?
- **Reşit** : Ay!
- **Nermin** : Dedikoducu?
- **Reşit** : Hayır hayır karıcığım sen değilsin şaka söylüyorum!
- **Nermin**, ayakta pürhiddet: Dedikoducu ben değilim anlıyor musun? Dedikoducu senin hemşirendir.. Kerime hanım.. Hanımların en ...
- **Reşit** : Kafi karıcığım.
- **Nermin**: Daha ziyade hiddetle: Zaten kovdum, bugün gidecektir!
- **Reşit** : Kovdun mu? Böyle bir şey... sen.. yapamazsın meleğim!
- **Nermin** : Evet kovdum. Her şey bitti. Öyle istiyordu, öyle yaptım..
- **Reşit** : Kabahati?
- **Nermin** : Kabahati mi? Ötede beride şu komşuda bu komşuda bana huysuz demiş. Evin içinde beni gördüğü zaman bana adem-i tenezzül ile sakın ve sakıt, mağrur ve parlak nazarlar fırlatmasıdır. İşte iki kabahat. Kinci ve güzel bir kadın bunlara tahammül etmez!
- **Reşit** : Peki karıcığım peki, senin dediğin gibi olsun! Fakat bir kere bana sormalıydın.
- **Nermin** : Sana... Niçin? ...Ev senindir değil mi? Evet evet senindir.. İşte beni sevmiyorsun hiç sevmiyorsun! Ah!. Biz kadınlar ne kadar seriu'l-itikadız (kolay inanırsınız). Sizin, erkeklerin yalancı sözlerine ne kadar kolaylıkla inanırsınız... ne kadar kolaylıkla..
- **Reşit**, sersemce: Ne yalan söyledim?
- **Nermin** : Ne mi? Her gün her saat, her dakika söylediğin büyük yalanı unutuyor musun?
- **Reşit** : Anlamadım ki unutayım!.

– **Nermin** : Anlamak işine gelmiyor da anlamıyorsun. Bana her gün her saat, her dakika tekrar ettiğin “seni seviyorum çok çok” sözünü unutuyor musun?

– **Reşit** : -hararetle- Evet seni çok severim. Çok çok..

– **Nermin** : ? Beni sevseydin, evin sana ait olduğunu söyler miydin?

– **Reşit** : İstical ile: Ben böyle bir şey söylemedim zannedirim.

– **Nermin** : Söylemedin, fakat onu ima ettin. “Bir kere bana sormalıydın” sözünü söyledin.

SAYFA 5:

Bu cümlenin lisanında, lisan-i imtidadında, “bana sormadan ha! Bu kabil değil, olamaz! ? ihtar ve tehdidi mündemiçtir. (iç içedir)

– **Reşit** : Hayır karıcığım ben böyle bir fikirle o sözü sarf etmedim.Ev, bütün eşyalar, bütün mevcudat, bütün hayat senindir. Muktedir olsam kainattan sana bir oyuncak yapardım.

– **Nermin** bir hande-i şuh ile: Teşekkür ederim ihtiyar çocuk, madem ki ev, hayat, her şey benimdir, hemşiren bugün gidecektir.

– **Reşit** : Hayır hayır bugün olamaz!

– **Nermin** : Ani bir hiddetle: Bugün olamaz.. Neden? Bugün olacaktır. Ben öyle istiyorum.Yalancı, bir dakika evvel ne söylüyordun? Ya ben ya o!

– **Reşit** : Bir-iki gün sonra olsa...

– **Nermin** : Daha ziyade hiddetle: İşte son sözüm, ya ben ya o!

– **Reşit**: Ezilerek, büzülerek: Düşünsen bir iki günden ne çıkar. - Kadın değil mi kelimesini tekrar eder- Bir ev bulurum.. bir ev bulsunlar.. Böyle birdenbire.. kardeşir.. canım rica ederim.. Beni seversen..

– **Nermin** : Oof, off, oof! Sen beni sevseydin bunları söylemezdin!

– **Reşit** : Peki peki fakat..

– **Nermin** : İşte ben gidiyorum. Çok lakırdı istemem. Bugün gidecektir. Ve sen onunla görüşmeyeceksin. Çıkar. Reşit arkasından hiddetli, meftun, aptal bir bakışla bakar..

ÜÇÜNCÜ MECLİS

Reşit, Hizmetçi

- **Mahver**- birdenbire girerek- Beyefendi!
- **Reşit** : Ne var?
- **Mahver** : Efendimiz.. Şey.. gidiyor da.
- **Reşit** : Kızarak: Şey kimdir?
- **Mahver** : Hemşire...niz..
- **Reşit** : Söyle çocukluğu bıraksın!
- **Mahver**: Sizinle görüşmek istiyor.
- **Reşit** : Sersem, Benimle görüşmek, nerede?
- **Mahver** : Burada..
- **Reşit** : İşte o olmaz, biraz mütereddit, söyle gelsin.
- **Mahver** : Peki, -çıkmaya hazırlanır-
- **Reşit** : Mahver çıkarken gayet muhteriz, kısık bir sesle: Sakın Hanım Duymasın Ha!
Sakın Hanım Duymasın Ha!

DÖRDÜNCÜ MECLİS:

- **Reşit** : yalnız, sonra Kerime

- **Reşit** : Yazıhanenin üzerinden bir gazete alır, biraz okur. Sayfalarını süratle açar, bırakır. Bir başkasını alır, yine öyle yapar. “Bir şey anlayacak gibi değilim” der, bir kitap alır. O zaman Kerime içeri girer. Çarşafıdır. Reşit kitabın sayfelerini çevirmekle

SAYFA 6:

Meşguldür. Kerime ilerler. İki kardeş birbirine bakarlar. Bir sükun-ı barid ve münce mid? bir iki dakika sürer.

- **Reşit** : cebrî bir ifade-i munisle: “Otursana hemşire!”

- **Kerime** : Yabancı gibi bir koltuğa ilişircesine oturur, mendiliyle gözlerini siler.

Yine ne oldu, ne var ?

- **Kerime** : Sakin bir gazapla: “Bilmiyor musunuz? Fatin size söylemiştir zannederim.

– **Reşit** : “Evet evet söylemişti ben bunu bir çocukluk telakki ettim de aldırmadım”

– **Kerime** : “Çocukluk bir dereceye kadar.. Bu çocukluk değil, adeta çılgınlık, delilik...”

– **Reşit** : “Tamam, ne iyi söyledin, hiçbir delinin sözüyle hareket edilir mi?”

– **Kerime** : “Gücendiğimiz deli değil kocasıdır”

– **Reşit** : “Ben mi? Fakat ben ne yapıyorum?”

– **Kerime** : “Ne mi yapıyorsun, korkuyorsun. Bir deliden, bir kadından, titriyorsun. Bunun için. Bu kadın için kıymetli hemşireni, ? biraderini, hayatını unutuyorsun. Kendinden bile emin değilsin.

– **Reşit**, hiddetle: “Yok hemşire yok, tahkire tahammül edemem. Deli dediğin bir kere benim karımdır. Saniyen ben karımdan korkmam, seni sevdiğim gibi onu da severim. Bütün kavgalar sizden çıkıyor.”

– **Kerime** : “Zıyanı yok birader, bütün bunları karınızdan ve sizden işittik. Biz bugün gidiyoruz”, manidar, “Bundan sonra refahla, huzurla yaşayınız”

– **Reşit** : “Aman efendim! Siz de hiçbir şeye tahammül etmiyorsunuz. Küçük bir söz, küçük bir hiç sizi ağzab ediyor (öfkelenendiriyor) canım benim serzenişe hakkım da mı olmasın?”

– **Kerime** : “Buna serzeniş demezler birader. Buna, hiddet, gazap, tahkir derler. Ben gidiyorum dedim. Bahtiyar olunuz efendim. Bahtiyar.. Madem ki hayatınızı biz güçleştiriyoruz..”

– **Reşit** : “Kerime rica ederim biraz sükun ve itidal ile düşünün! Ben evlendim. Genç, güzel, taze bir kadın aldım. Niçin böyle ? ettim? Eğer bir ihtiyac-ı adi içinse ondan biraz daha büyük olanı kifayet ederdi.

– **Kerime** : “Daima felsefe..”

– **Reşit** : “Bak sen beni de dinlemiyorsun..”

– **Kerime** : “Niçin dinleyeceğim? Onu masum ve bîgünah, bizi mahkum ve pür kabahat çıkaracak, gösterecek cümleler değil mi? Çok dinlerim”, mendiliyle gözlerini siler.

– **Reşit** : “Hayır öyle değil, ne siz kabahatlisiniz, ne o... Yalnız bana, fikrime, ruhuma ait birkaç cümle.. Evet ne diyordum? Eğer öyle ise yaşlı bir kadın kafi idi. Ben o ihtiyacı zaten tatmin ediyordum. Ben muhitimde biraz hararet, biraz şebab, biraz hasen, biraz şiir aradım. Bana sükun-ı hayat hayat vermiyordu. Eğer sükun ve sükut; refah ve ihtimam zevkimi temin etseydi hiç evlenmezdim. Senin namuslu

Pür dikkat ve ? şefkat ve ihtimamının ? altında ? hayat eder olurum..

– **Kerime** : “Demek ben seni bahtiyar etmedim.. Demek sen benden memnun değildin.. Nankör, hissiz!”

– **Reşit** : Hemşire, asabiyeti bırak, ben sana ihtiyacımdan bahsediyorum. Bana sükun-u hayat değil, ? ve ? hayat lazımdı diyorum. Benim için buna, bu intizamsızlığa, bu velveleye, bu mücadele-i ? tahammül ediniz demek istiyorum.

– **Kerime** : Tahammül etmek.. kovulduktan sonra..

– **Reşit** : Sesinizi çıkarmayınız, onu hiddetlendirmeyiniz

– **Kerime** : Birader! Üç aydır ağzımı açtığım yok.. Fakat zevceniz bir hiçten, bir sükuttan, bir nazardan bir tufan-ı isyan ve gazap ihraç ediyor. (çıkartıyor) Bağırıyor, çağırıyor, tahkir ediyor, kovuyor. -gözlerini siler.

– **Reşit** : Buna gülerler hemşire! Saf ve ? bir tarzda, öyle hiddetli ne kadar güzel oluyor ki değil mi?, güler.

– **Kerime** : Size göre her hareketi güzel. Siz onu delicesine, çılgıncasına, sersemcesine seviyorsunuz. Bütün hakikat nazarlarınızdan kaçıyor. Hemşireniz ağlıyor, kovuluyor, ona safsatalarla cevap veriyorsunuz. Birader, siz mağlupsunuz. Bu uçurumda, bu aşk çukurunda çabalamaya, çabaladıkça zevk duymaya mahkumsunuz. Fakat biz, tahammül edemiyoruz. Bize hayat-ı sakine, hayat-ı naime lazımdır. Gidiyoruz.

– **Reşit** : Ben size bu hayatı burada temin edersem yine de gidecek misiniz?

– **Kerime** : Temin edebilmek? Zannetmem.

– **Reşit** : Canım sana ne? Ben idare edecek değil miyim? Bak o zaman görürsünüz ? muyum, mağlup muyum...

– **Kerime** : Peki, bugünkü kovulmayı ne yapacağız?

– **Reşit** : Canım her şeyi bana bırakınız, karışmayınız. Odanıza gidiniz, sükut ediniz. Aldırmayınız.

– **Kerime** : Biz mi ? edeceğiz? Daima biz mi mağlup olacağız?

– **Reşit** : Öyle düşünmeyiniz rica ederim. Mağlup olmak niçin? Siz galip olacaksınız. Oturmaklığınız, ona karşı “sen kim oluyorsun, burası kardeşimin evidir, otururum zahir” demektir.

– **Kerime** : Böyle düşünülürse tabi biz galip geliriz. Fakat arsızca, yılışıklar gibi oturmak, edilen tahkirleri, fırlatılan tehditleri, izhar edilen kin ve gazaplara karşı lakayt oturmak, “ben muhtacım eziniz” demektir. Anlıyor musunuz? -Gözlerini siler.-

– **Reşit** : Evet fakat..

BEŞİNCİ MECLİS

Nermin

– **Reşit** : Nermin’i görünce, korkak bir nazarla bakar. Kerime müteneffir (nefretle), mütecaviz bir vaziyetle Nermin’i gözleriyle süzdükten

SAYFA 8:

Sonra biraderinin ? üzerine kendini nazarlarını tespit eder ? bir lakaydî (ciddiysizlik) ile durur.

Nermin kocasına hücum ile,”Hain, mel’un sana ben ne tembih ettim”

– **Reşit** : korkak ve mütehayyir (şaşkın):”Şey.. karıcığım”

– **Kerime** : mütecaviz: “Ne hakkınız var ki ne tembih edeceksiniz?”

– **Nermin** : pür hiddet ve nefret: Hanım hala lakırdı söylüyor musunuz? Manidar, bahusus o da oturmak hakkına bile...

– **Kerime** : Tedafî (savunmacı) bir tarzda: “Rica ederim siz kim oluyorsunuz?”

– **Reşit**: Bana bakın...çocuklar...

– **Nermin** : Kocasına: “Sen ? miskin”

– **Kerime** : “Doğrusu hanımefendi gayet terbiyeli!..”

– **Nermin** : “Sus diyorum kahya kadın olmaya liyakati olmayan kadın..”

– **Reşit** : “Biraz yavaş”..

– **Kerime** : “Ben mi, sen mi?”

– **Nermin** : “Siz, şüphesiz siz.”

– **Kerime** : “Bundan büyük cesaret olamaz”

– **Nermin**, Kocasına: “Hala ona hemşire diyorsun ihtiyar canavar!”

– **Reşit** : “Nermin’ciğim, sakın... sakın..”

– **Kerime** : Kardeşine ? ve müstehzi (alaycı): “Tahammülünüze diyecek yoktur beyefendi..”

– **Nermin** : “Ne utanmaz kadın! Kovulduktan sonra benim evimde oturmaya cesaret ediyor.

– **Kerime** : “Sizin eviniz neden oluyor, anlatınız bakayım?”

– **Reşit** : “Ayıptır, rica ederim”

– **Nermin** : “Kocamın evi, benim evim demektir” anladınız mı hanım?

– **Kerime** : “Kardeşimin evi benim evim demektir” anladınız mı ? hanımefendi?

– **Nermin**, Kocasına: Söyle söyle o kimindir?

– **Reşit** : Fakat sükun ?

– **Nermin** : Hiddetle R’in kolundan tutarak: “Söyle.. Söyle”

– **Reşit** : Yutkunarak, “o.. o.. evet o..”

– **Kerime** : Çabuk söyle!

– **Reşit** : İstirham-ı elim ile, “fakat sen, Kerime..”

– **Nermin** : “İhtiyar çapkın! Kulaklarımın yanında bu cadının, bu eski fuhuş kurdunun ismini telaffuz etmeye utanmıyor musun?

– **Reşit** : “Ben mi?”

– **Nermin** : “Evet sen..”

– **Kerime** : mağrur ve lakayt gibi, “Hanım, söylediklerinizi size iade ederim”

– **Nermin** : daha ziyade hiddetle, “Hala duruyorsun, karını tahkir ediyorlar, ona namussuz diyorlar da hala duruyorsun, namussuz oluyorsun herif” Hiddetle, hıçkırıklarla ağlamaya başlar: “Ne kadar bedbahtım, ne kadar bedbahtım”

SAYFA 9:

– **Reşit** : Onu kanepeye götürür, Nermin asabi savruk bir tarzda uzanır gibi oturur... Ne kadar bedbahtım sözünü birkaç defa tekrar eder. Sonra, gittikçe azalan hıçkırıklar sakın bir ağlamaya tebdil eder (dönüşür). Reşit cebinden bir mendil çıkarır, Nermin’in gözlerini siler... Bir iki saniye sükut...

– **Reşit** : Kerime’ye serzenişli bir hitapla, “Çocukluk yapıyorsun, gördün mü şimdi?”

– **Kerime** : “Zavallı bunak, inandın!”

– **Reşit** : “Haddini aşıyorsun ama!..”

ALTINCI MECLİS:

– **Fatin** : İçeriye girer-girmez, “yine ne var hemşire?”

– **Kerime**, Fatin’e koşarak: “Birader... Birader... Ölüyorum.. Bittim.”

– **Reşit** : Fatin’a hitapla Nermin’i göstererek: “Bak şunun haline.. bak..”

– **Fatin** : Reşit’e, “Artık sen bunadın.. Hayata bir heves-i mebuta? ile devam edeceksin..”

– **Reşit** : Nermin’le daima uğraşarak fakat safdilane: “Fakat birader şu hal görülür de dayanılır mı?”

– **Nermin** : Kısık nazlı bir sesle, “Gitsinler, gitsinler!”

– **Reşit** : “Ne dedin ruhum!”

– **Nermin** : Daha ziyade nazlı: “Gitsinler, istemem”

– **Fatin** : “Anladık hanımefendi anladık”

– **Kerime** : “Nermin’e inat gitmeyeceğim, gitmeyeceğim..”

– **Reşit**, niyazkâr: “Hemşire...”

– **Fatin** : “Abla, sus... sus..”

– **Kerime** : “Neden?”

– **Nermin** : şımarık, nazlı: “Gitsinler, istemem, gitsinler!..”

– **Reşit** : “Nermin’ciğim üzülüyorsun”

– **Kerime** Fatin’a: “Kardeş değil ki”

– **Fatin** : “Şaşırmış ve avanak”

– **Reşit** : “Birader, bunlara sebebiyet vermekte mana var mı?”

– **Fatin** : Müdafaa ile: “Biz hiçbir şeye sebebiyet vermedik, yalnız karınız.. Haydi söylemeyeyim”

– **Nermin** : Birdenbire ayaklanarak şiddetle: “Neyi, neyi söylemeyeceksin, ne biliyorsun ki”

– **Fatin** : “Ay çok söylenme”

– **Kerime** : “Birçok şey biliyoruz fakat terbiyemiz müsaade etmiyor!”

– **Fatin** : “Aman çocukluğu bırakınız”

– **Nermin** : “İftiracılar.... iftiracı kadın...” çılgin, “Hem ne ? hakım değil mi? Böyle bir muşmula, çirkin, beynamaz bir kocayla hakkım değil mi? Yine ben namuslu bir kadını da..”

– **Fatin** : O kelimeyi mülevves ağzında telvis? etme..sen.....artık söyleyeceğim..böyle

SAYFA 10

Bunak, meftun, sersem, beynamaz bir kocayla her şeyi oynayabilmek için bizi istemiyorsun. Biz gidiyoruz.

– **Reşit** : Hiddetle: “Gidiniz efendim gidiniz, kapılar açıktır!”

– **Kerime** : Nefretle: ? kardeş..

– **Reşit** : Bunu ben istemiyorum, siz istiyorsunuz.

– **Fatin**: Evet evet

– **Nermin** : Fena oluyorum, boğulacağım, oof, of.. -Reşit Nermin’e koşar.

– **Kerime** Fatin’a: -Nermin ile Reşit’e duyurur bir tarzda- “Hanım nazlanıyor”

– **Fatin**: Hemşire, adeta sen akılsızsın!

– **Nermin** : Gitsinler, boğulacağım..

– **Fatin** : Şimdi gidiyoruz, merak etmeyin hanımefendi

– **Kerime** : Gideriz.

– **Reşit** : Gidiniz efendim benden size dua..

– **Fatin** : İhtiyacımız yok.

– **Kerime** : Namuslu karınızla kalınız.

– **Nermin** : Oof, of bittim.. -bayılır-

– **Reşit** : Şey.. kimse yok mu? Bayıldı.. Zili çalınız.. -Zile koşar, çalar- e kadar merhametsiz adamlarsınız. Kapıya gider, -Kimse yok mu? kimse yok mu ? kimse yok mu?” -Tekrar zile gelir-

Bunları Reşit yaparken Fatin ile Kerime inanmadıklarını ima eden vaziyetlerle gizli-gizli konuşurlar.

– **Fatin** : Kerime ne kadar lakaytsın!

– **Kerime** : Adeta deli!

– **Fatin** : Bunak, tutkun..

– **Reşit** : Nermin’e koşarak “Ne kadar fena, ne kadar fena” -Telaşlı, çıldırmış gibi Kerime’ye koşarak “Merhametsiz, ne duruyorsun? Ne duruyorsun, zili çalsana!!”

Kerime gayr ihtiyari zile koşar, çalar.

– **Fatin** : Bu sahneyi merhametle ? bir gazapla seyreder. Kerime zili çalar gibi Mahver içeriye girer.

– **Reşit** Mahver’e: Kız nerdesin, koş, koş!

– **Mahver** : ? Ne var?

– **Reşit** : Sual zamanı değil, gel buraya gel! Şimdi kaldıralım odasına götürelim. -Mahver hanımın omuzlarından tutar- öyle değil, öyle değil.. Arkama bindiriniz. Mahver bunu yapmaya çalışır muktedir olamaz. Reşit, -yüzü sahneye, karısına arkası dönük- “Rica ederim Fatin, rica ederim. Fatin gelir, Mahver’le beraber Nermin’i kaldırır, Reşit’in akasına bindirir. Böylece Reşit, Mahver, Nermin sahneden çıkarlar.

YEDİNCİ MECLİS:

Fatin ile Kerime yalnız

– **Kerime** : bir kanepeye oturarak: Aman bittim, ne fena ne fattan kadın!

– **Fatin** : Ne hırçın ve ne de kurnaz!

SAYFA 11:

– **Kerime** : “Zavallı Reşit bunları hakikat zannediyor.

– **Fatin** : Onu reşit’i bu hırçın, bu deli, bir saat kurar gibi kuruyor. Bir erkek nasıl kurulur gördün mü?

– **Kerime** : Artık bizim için bu evde yaşamak olamaz.

– **Fatin** : Kabil mi hemşire?

– **Kerime** : Fakat Reşit’e bir iki şey söyleyelim

– **Fatin** : Çünkü hep o kabahatlidir. Bir-iki söz lazımdır.

– **Kerime** : Evet, evet o kadar kızıyorum o kadar husumetim var ki kardeşim olduğunu inkar etmek derecesine geliyorum. Zaten siz erkekler hep böylesiniz.Evlendikten sonra..

– **Fatin** : Ben müstesna..

– **Kerime** : Görürüz..

– **Fatin** : Bir kere ben evlenmeyeceğim. Saniyen ben hiçbir vakit mağlup olmam.

SEKİZİNCİ MECLİS

Evvelkiler, Reşit, sonra Mahver

– **Reşit** : Girer girmez: Siz de çocuksunuz. -Yüzümü mendiliyle siler yazıhanenin arkasındaki koltuğa oturur. Kendi kendine: “Ne fena dakikalar” Fatın ile Kerime’ye “Hekim çağırttım, hali pek fena. Hep kabahat sizin”

– **Kerime** : Bahtiyar olunuz efendim, biz sizi sevgili karınızla yalnız bırakıp gidiyoruz.

– **Reşit** : Ben bu halde? Nermin öyle iken?

– **Fatın** : Daima Nermin öyle iken diyorsunuz. Kardeşler böyle iken demiyorsunuz, kalk hemşire kalk. bu ? , bu bunağın evinden, yanından uzaklaşalım!

– **Kerime** : Ağlamaya başlar.

– **Reşit** : Kerime, rica ederim Kerime.

– **Kerime** : Sizin hiç ? çıkamayacak merhametsize muhtaç değilim. Sevgili kadın ? bahtiyar olunuz!

– **Reşit** : Mülayim bir hiddetle: Fakat rica ederim, bu kadar ilerlemeyiniz, işte hastadır bakınız..

– **Fatın**: Kerime’nin elinden çekerek , “bırak şu bunağı, bırak şu hasta budalayı”.. Çıkarlar.

– **Reşit** : sahnenin önüne kadar gelir. Sersem safdil bir vaziyetle yüzünü şişirerek “of” der. Sonra gider. Zili çalar. Asabiyetle çalar. Mahver görünür.

– **Reşit** : Hanım nasıl?

Perde iner.

11 Teşrin-i evvel 413 (h)

Şehabettin Süleyman

BÖLÜM 2
KEMAL AYAZ

Sayfa: 374

İyi bir dostumdur ve yarından tezi yok bütün bunlar hakkında biraz gevezelik etmek üzere gidüp kendisini göreceğim lakin şunu da söyleyiniz ki bir diğer defa dikkat etsin. zira bu yakut bir arabada gayip olsaydı. O vakit onu bulma ihtimali pek bulunmazdı

(Bir diven): -- Allahısmarladık dostlarım yakında görüşelim.

(kılar) : -- Misafirin çıktığı kapıya bakarak zavallı, zavallı adam (pula bakmaksızın odasına (tuğçe) kapısını acar şiddetle kapar içeriden iki defa anahtarla geldiler) pul yalnız içini çekerek tamam

FAİK SABRİ.

.....

KİL ve KÂL EDEBİ.

En doğru bulduğumuz en iyi dediğimiz kalbimizde müphem bir halde mevcut olan hissiyat kona kona bir şekl-i me'in virenler zulmet ihtisasatımıza bir şule-i vuzuh getirenlerdir.

HÜSEYİN CAHİT

eserler deruni ızdıraplar üzüntüler memnuniyetsizlikler şüpheler tereddütler arasında vücut Payidar kalacak bulur kezâ

Emmeyus nâmeler en güzelleridir. Mevsusa

Rüzgarın savurup attığı tahammüller ancak kendilerini nüşuvu nemasına salah ve müstağit topraklarda tenbit eder.

Herkesin bir fikri vardır ve her Müslüman bir nokta-i nazardır.

MUHAMMED RAİF

Hayat, romanı değil; roman hayatı tevellit eder.

Sevilen kadınların sözlerini mukaddes bilemek itaat etmek en büyük nezahet-i aşıkane'dir.

HÜSEYİN CAHİT

Bazı kalplerde (kusurlu) surur biri birine canışı olmaz kalp vardır ki perverde etti. Yeni hüznü dünyanın olanca has ve nüsretleri izale idemez. Yinede o hüznün hiçbir mesruliyyete mani değildir bazı gönüllerde ise hüznün ve nesret müştemi bulunur bir hüznünde sefa bulunması bir tebessümün gider inkiz olması bundandır fakat yine kalp vardır ki muhafza iddiği kadri sevinç tezyit eder bu hissin lisanı anlaşılmaktan biridir.

ABDULHAK HAMİT

Hadisat kâinat bir takım kavanini ezeliye ye tabidir bütün şu inat bu kavini ezeliye'nin taht- ı tesirinde zaruri vaka olarak vücuda gelir.

HÜSEYİN CAHİT

Hayat ile memat biri birilerine gayrı kabil tefrik rabıtalara bağlı olan bu iki kuvvet nihayetsiz harekete benzer her şey ölür, fakat; doğmak için her şey doğar fakat ölmek için... keza.

İLYAS MACİT

Sayfa: 12

Komedi Fransız Repertuarından

BUNLAR

1.Perde Komedi

Mahruri

()

Mütercimi

İbnül Refik Ahmet Nuri

İlk defa olarak 1333 senesi ramazanında şehzade başında Osmanlı (.....) uyanmıştır.

Eşhası vakıa

Oynayanlar

Anadolu (.....) Ahmet Fehim Efendi

Ameli Devgarizer (22 yaşında dul) Yine Müçyan Hanım

Mademu Ezel Jüliet (19 yaşında) Kanar Hanım

Vakıa Paris garbında sayfiyede gizeran eder.

Bu oyun Osmanlı tiyatrosunda Henri'nin izdivacı namı ile oynanmıştır. Zira Anadolu ismi Anadolu'ya benzer büyür dinerek sansür tarafından Henri ismine tahvil ettiği gibi buse sözü de bilmem niçün yasağ edildi. Yakından muhabereye kitabın ismi Henri'nin izdivacı olmuş idi.

Mütercim

Tiyatrodan oynatılmak hakkı mütercimine münhasırdır.

Sahne

Bir salon nihayetinde büyük bir kapı sağında ve solunda perdeleri örtülmüş. Solunda bir sandalye üzerinde nakış levazımatı ve gergef. Sağda bir koltuk, yanında bir masa, üzerinde bir sulu boya resim edevatı. Şurada burada. Münasip yerlerde sandalyeler vesair eşya. Duvarı saat.

Birinci Meclis

Ameli

Jüliet

(Perde açıldıkta sahne boştur)

— **Ameli:** (Sağından girerek nihayetten gelmekte olan Jüliet'e) Ey... bugün kalan ikinci posta ile bize dahi neler geldi

— **Jüliet :** Hiçbir şey gelmedi gibi... Üzre ikimizin ismine yazılı müşterek bir zarfında başka bir şey yoktur... içinde iki kart dövizit var. Demek bunun biri senin biri benim.

Sayfa: 13

— **Ameli:** (Kartı alıp okuyarak) Anadolu DEVBUBİSUN... Bu ne demek ardı arası gelmeyen her günkü ziyaretleri az geliyormuş gibi birde mukavva parçalarıyla mı o ziyareti teyide karıştı. Doğrusunu istersen Jüliet bizim bu sayfaya komşumuzu artık benim canımı sıkmaya başladı.

— **Jüliet:** Yani siz kime söylüyorsunuz. Teyzeciğim?... Fakat açık konuşalım DEVBUBİSUN buraya müdavemeti az çok emredensiz değil misin?

— **Ameli:** Ben mi? Daha neler! Zannedersem bu taarruz benden ziyade sevgili yeğenim matmazel Jüliet müstahaktır.

— **Jüliet:** Hayır hayır. (Tariz ve istihza ile) ben gözlerimle görüyorum.

— **Ameli:** Bende kulaklarımla işitiyorum: Ben Anadolu... artık onun ismini böyle terkipsizce söylemekten çekinecek bir şeyimiz kalmadı... Ben Anadolu hüsn-i kabul ediyor isem sende ona karşı hiç de su-i muamelede bulunmuyorsun.

— **Jüliet:** Ben mi?

— **Ameli:** Evet sen... Hem budan başka benim bu komşumuzdan daha değerli birine virmiş olduğu sözü bilürsün zavallı Sezar beni tehlümden evvel bile sevmemiş idi?

— **Jüliet:** O! O!... Sevgili teyzeciğim müsaade buyurunuz bir geç mülazıma olan rabıta-i kalbiyenizi hiç ihmiyatla telef etmediğimi size söyliyem. İsbatı da şu ki... Hala o garip sözlerin kulağımda... demiş idiniz ki: “bir müstendaktan dul kalan bir kadı hiç olmazsa bir yüzbaşı ile tehil etmeli...” İşte bunu üzerine iki sene oluyor o sözün zavallı Sezar’ınız Afrika’ya gitti. Sizde onu unuttunuz onun aklına şaşarım. Eğer beklediği ümit...

— **Ameli:** Bu yüzbaşı olmak için mi?

— **Jüliet:** Hayır, ona o ihtizal sözleri söylemeye cüret eden bir kadın kocası olmak için... Ki siz o sözleri mesbu Anadol DEVBUBİSUN hiçbir vakti söylemezsiniz.

— **Ameli:** Sen öylemi zannedersin!

— **Jüliet:** Zannetmez mi! Bu sabah postacının size verdiği mektubu alırken çehrenizdeki kurulan beşaine nazaran buna hükmederim.

— **Ameli:** Bu hükmün komşumuzun bize kart dövizitini göndermesiylede kuvvet buluyor öyle mi?

— **Jüliet:** Ne bileyim! Gösterdiğiniz bunca muharatsız ihtiyat sanki birinci defamdır.

— **Ameli:** Sevgili yeğenim! Bir şey ihtimal virmek düşünmeden idi virmek demektir. MÜSİYU Anadolu sabık ziyaretleriyle bizi ezdiği, ve nezaketle ikimizi de üzdüğü, ve nazar daktilosunda beni de sizdeki günlerden berü halinde tavrında hiçbir eser tercih bile etmiyor.

— **Jüliet:** Bunu bende itiraf ederim... kimseye... Açıktan açığa... kendi halinden hissiyetından bir şey belli etmemeye gayret ettiği görülüyor.

— **Ameli:** Şimdi anlayacak bir cihat kalıyor ki... O da...ikimizden hangisi onun buraya sabık sabık devamından haz ediyor.

— **Jüliet:** Ben yine tekrar ederim. Bunun için benden zerre kadar şüphe edilmez.

— **Ameli:** İnacı! Pekâla senin ehemmiyet vermediğini idda ettiğin komşumuza benimde artık hiç ehemmiyet vermediğimi isbat için eğer bu gün buraya gelürse...

— **Jüliet:** Kart dövizitini gönderdiği halde yine gelir mi?

— **Ameli:** Gelür. Bu mükerrer vaka oldu. Bozuk havalarda ekseriye köşkte kapanıp kalıyoruz o vakit musiye Anadol bizim yalnızlıktan hasıl olan can sıkıntılarımızı güya def etmek imtiyazını haiz etmek gibi bela perva buraya geliyor.

— **Jüliet:** (İstihza ile) ne!... İşte havada bozluyor! Sizin ümidinize ihata eden bulutlar (gidip pencereden bakarak) semayı da istila ediyor!... hadi şimdi gelince hükmedilen ne olacak?

— **Ameli:** Gelince onu sevk kabul ettikten sonra bir kaba bahane ile burada bırakup savuşuruz. İmdi iderim ki huzuriyenin artık bize usanç vermeye başladığını anlar.

— **Jüliet:** Fakat... Pek de müstahak olmadığı halde ... Ona karşı bu muamelemiz büyük bir nezaketsizlik olmaz mı?

— **Ameli:** O! Eğer bu derece endişe edecek olur ise ki.

— **Jüliet:** Hayır hayır... Ancak şu yolda bir muamele acaba sizin bazı teessüfünüz olmaz mı demek istiyorum.

— **Ameli:** Dikkat et Jüliet! Tereddüt gösteren sen oluyorsun.

— **Jüliet:** Bilakis. Ben şimdi buradan giderim... Bari bu kaba hareketimiz adamcağızın salonu bomboş bulmasıyla başlasun (soldan gider)

İkinci Meclis

— **Ameli:** (Jüliet'in arkasından bakarak) ah! Benim mini mini yosma yeğenim?... Seninle izdivaca gelenleri birer birer red etmene ve bunu kendine adet edindin öyle mi?... Böyle giderse kimsenin seni almayacağı dağılacağını düşünmüyor musun, buna endişe etmiyor musun?... Ben senin yanında huzurumu ve rahatımı gayret medarına tebdil etmek hizmetini tevekkeli der ahde

etmek... Senin münasip kocaya vermek için musiyu Anadol DEVBUBİSUN emsalsiz bir koca olmak için o saf matlubeye haiz bir delikanlı görünüyor.

Sayfa: 15

Bu bir nadir fırsattır ki kaçırmaya gelmez sizi birbirinizle birleştirmek tasavvurumu fâle çıkarmak için nazar dikkatimi celp eden bir nokta bana cesaret veriyor. Bu da senin bir kıskaç gibi söz söylemek ve hareket etmektir... Acaba bu hal aşktan mı yoksa izzet-i nevsinden mi neşret ediyor?... Hal edilmesi icap eden mesele işte budur bunu nasıl anlayalım? Evet mösyö Anadol'a gizliden muhabbet ishar iderek yakınmak o derce de nazar dikkatimi celp edeyim ki Anadol'un, kıyameti nazarında artsun... Haydi bakalım! Jüliet'in huzurunda ve Anadol'un gıyabında bu komediye'yi oynatmakta devam edelim. Rumeli asla unutmayacağım bunu en kolayı tariki budur.(Sağında gider)

Üçüncü Meclis

Anadol

— **Anadol:** (Düşünürden) Pekiyi! Pekiyi! Ben onları nerede bulacağımı biliyorum (nihayetinden girer koltuğunda bir kitap ve sarılı notalar.) Ameli'yi daima bulunduğu sağ tarafta kıyas ederek o tarafa gidüp kitabı takdim ediyormuş gibi Madam bu kitabı zatıalınıza... (Ameli'yi göremeyince şaşırarak) Aaa!!! (Notalarla sol tarafa dönüp) Matmazel bu notaları... (Taaccüple) hiç kimse yok mu! Buda tuhaf! (Gidüp notaları ve kitabı ocağın üzerine kor) Her halde böyle kabul edilmiş... Aldırmam ya! Fakat bazı fikrin alt üst... İsbatı da : Budala gibi beyhude yere kart göndermem membağı efkarımın saf ve bırak mecrasını bilmiyorum ki 30 yaşında bekarlık serbestlik değil yalnızlıktır. Hatta ben kendi kendime vaat ettim. Yemin ettim ki bunla çok koca kış mevsiminin yazı gibi havalarından evvel bark sahibi olayım bende olacağım zira bu kışta terezzüat rüyamı bir fino köpeğine bıraktı yavrusuna bir saka kuşuna hasr itmek mecburiyetini üşüdükçe vücuduma tatlı bir titreme arz oluyor. İşte bunun için şu saydığım dört ve iki ayaklı hayvancıkları sevmekle beraber hissiyat maneviyesini mağdeti tecessüm ettiren o sufi camia bir refka ile hazzuzillet nefsaniyemi temin etmek arzusundayım.

Yani saka kuşunun cazibe-i tabiyesini fino köpeğinin sadakatine kedi yavrusunun sevgisine bir ortak şu muhakeme ve mütalaa takdir bulundu. Tecrübe ve muarise hiçbir şeye noksan bir olmaz (sağındaki koltuğunu ve solundaki sandalyeyi göstererek) bu koltuk ile sandalye arasında iki yerci olup şaşırdım kaldım madi müvazel Jüliet' meftunum. Madam doğrusuyla da mücavim yegen için yanıp tutuşuyorum. Teyze için mahvolup gidiyorum. Hasılı biri yakıyor, biri körük Şurada cazibe ile karışık tecrübeli bir şefkat !.. işte bu halde .. (tebdili turla) Ey pekâla!.. fakat sonra: ne olacak!.. hayır budalaca

Sayfa: 16

Kararsızlıkta karar kılıp kalacak değilim!.. eğer bu sandalyeyle bu koltuk... yok öyle değil: eğer madamla matmazel benim mizan ve hissiyatında aynı vezinde tesir has etmişler ise.. ittiler ya!.. işte bunu tesadüfün hükmüne bırakmamalı... evet ilk önce hangisi çıkarsa o benim matlubum ve makbulüm olsun.....

O!!! Kişi neshi aldım bir kararda bir netice çıkarmak ne hoş şeymiş (bendeki iki kapının perdelerinin birden açıldığını görerek) O! Gelsünler ikisi birden! Fakat ikisini de tezviç edemem ya!... henüz kornesa meclis-i mebusanı bu kanunu vazı' etmedi.

Dördüncü Meclis

Jüliet

Ameli

Anadol

(Jüliet ile amali bir anda gelürler)

— **Anadol:** (selamlayarak) Madam!.. Matmazel!.. (İki kandin resmini selamla mukabele edip yerlerine otururlar Anadolu etrafa) ikisi de çatkın çehre. Sevk-i tavırla selam verdiler bazı günleri adetleri böyledir.(aşikâr) Madamlar! Benim geleceğimi beklemiyor idiniz. Bende geleceğimden emin değildim onda acizane gayet kıymetli olan sıhhat ve afiyetimizi sormaya icaba cesaret edebilir miyim?

— **Ameli:** (etrafa) ikimizin de keyfi birden sürüyor anlaşılmaz bir şey.

— **Jüliet:** (etrafa) hal ve hatır şimdi topyekün sorulmaya başladı.

— **Anadol:** (cevap verilmediğini görüp icacüple) sualım ediyor idim ki...

— **Jüliet** Ameli: --(beraber) sıhhat ve afiyetimiz pek yolunda.

— **Anadol:** (etrafa) İkisi de şayanı takdir! İkisi de dilber (amali yüzün huzura karşı oturup resmi yapmaya ve Jüliet nefsi işlemeye başlanır. Anadolu bunları böyle görünce) makine yine durdu! (inkâr) madamlar sizlerin emri ile Paris'e gittim (o ocağın üzerinden kitap ve notaları alarak Ameli'e) işte istediğinizi gibi roman (Jüliet'e) işte sizinde şiddetle arzu ettiğiniz notalar. (koynundan çıkarak Ameli'e) badem şekeri (Jüliet) kaymaklı sukuluna (Amali) buda figornali.

— **Amali:** (etrafa) hiçbir eser tercih yok!

— **Jüliet:** (etrafa) anlamak mümkün değil bu çakılmaz!

— **Anadol:** (etrafa) hala bir söz yok. Hay aksi şeytan!.. ne yapsam (bir sandalye alıp ikisinin arasına orta yere oturur) Madamlar: (bir müddet sükut).. Madamlar! Sizin gayet sadık ve matbu olan bu ben deniz nasıl bir bürüdetle kabul ettiğinizi görmemek için insan kör olmalıdır. Bu mini mini diyor!..

Sayfa: 17

BU İLAN

Bütün ashabı malumat için faideleridir. Pek iyi bilmelisiniz ki vücudunuzun sıhhatine ne kadar itina ederseniz ediniz hanelerinizde bütün hasa iz ve fevaid lazıme-i havayı bir defa tefin bulundurmalısınız bazen insan bir hastalığa ve yahut yara veya bir yanığa duçar olur hastalarının yataklarını tedhir yararları, yaraları def-i tayin bir halde sormak sarı hastalıkları intisarını men etmek velhasıl her türlü teafenet karşı umuma isti' sali tanınmış ve fena tasdik olunmuş olan mezadı tefin mey anında sürat ve emniyetle ve hiç tehlikesiz istimal olunabilmesi ve racie-i latifesi bulması ve cildi

LİZİFURAM

Tahriş etmemekle beraber ucuz olması hasebiyle en iyisi olup etba tarafından tavsiye kılınmış ve her hanede istimal edilmekte bulunmuştur. Bir frank fiyatla her eczahanede ecza depolarında bulunur şişeleri yeşil olup yüz gramlıktır. Lizu kuram süratle fena kokuları ve teri izale ediyor. Lizu kurmak bir çorba kaşığı miktarı (on gram) bir litre su veya maya konulursa teafini izaleye kifalet eder talep üzerine mücane numune gönderilir. İstanbul'da vekili umum iyesi: küçük abut efendi hanında 6 numarada Jeak insilipri

Bir karabe idiniz (lizifuram) numune veya etiketine dikkat ediniz.

Sayfa: 18

HABİRÜN

25 senelik İngiliz muazesi.

Yol çantaları, el çantaları, yaka ve gömlek, kravatlar, fanila çorap, mendiller, sofr ortaları, halılar, yük ve kuş tüpü, yorganlar, yer münamiyeleri, hasırlar vesaire.

Her mevsim için son moda kazaklar elbiselik hırkalık yünlüler fanilalar, son moda çiçekli İngiliz kadifeleri, patiska ve çarşaf lar, dan tela kurdele vesaire.

Pekala dört yol ağzı Rus konsolosluğu karşısında numara 479 şubesi Galatada eski ve burada intiselinde numara 87.

İÇİNDEKİLER

İl. 2005. 426

Önsöz.....	1,2
Bölüm 1 Mustafa toprak.....	3
Aralarında.....	4
Birinci Meclis.....	4,5,6
İkinci Meclis.....	7,8,9
Üçüncü Meclis.....	9,10
Dördüncü Meclis.....	10,11,12
Beşinci Meclis.....	13,14
Altıncı Meclis.....	14,15,16,17
Yedinci Meclis.....	17
Sekizinci meclis.....	17,18
İkinci Bölüm Kemal Ayaz.....	19
Faik Sabri.....	20
Hüseyin Cahit.....	20
Muhammed Raif.....	20
Abdülhak Hamit.....	21
İlyas Macit.....	21
Bunlar.....	21,22
Birinci Meclis.....	22,23,24
İkinci Meclis.....	24,25
Üçüncü Meclis.....	25,26
Dördüncü Meclis.....	26,27

Bu ilan.....	27
Lizifuram.....	27
Habirun.....	28

آره لر نه

۱ پرده قومدی

میری:

شهاب الدین سلیمان

نظم بک

رشد — یار، مایور، هیچ بر اسم
یوق، بالکتر خانه رشتی سوله
خدمتی — یکی اندام
رشد — رشتی دکل، بیلوسک آ
غریب روضه، نام همیشه الله کورو
شدیکی طو غامیلر .. کندی مدافه اینیور
کی، فور قیتم این دکل، طالسزل
اولورده .. اولورده .. کندی کتایت
یوق یوق دینر کورو یوق یوق ..
نظم بک کورو

رشد — ای نظم بک، یوق صلاح
یوق، یوق، یوق، یوق، یوق، یوق
نظم بک، یوق، یوق، یوق، یوق، یوق
رشد — یوق، یوق، یوق، یوق، یوق، یوق
نظم بک، یوق، یوق، یوق، یوق، یوق

نظم بک

نظم بک

نظم بک

نظم بک

نظم بک

شرقی ایل غریک امیر ذوق و سیرت
مولدله، خط بوجله، رسلر، خالسلر
اوق و نیک مین اشیا الله ملسوسلی، کوزل
اوق .. حله کت غمغه سوله، بکنه
میلر، اوقده، بکنه، بکنه، بکنه
قارما قاریشیق رواج کتاب، بکنه
رسته طالق .. بکنه، بکنه، بکنه
الاجاق ..

برنجی مجلس

ایند خدمتی ایل، رشد بک، سکرة نظم بک
خدمتی — شفه براس بک واری

قلهر — مسافرت جیقده، قیومده، قیومده
زوالی، زوالی، زوالی، زوالی
یوق، یوق، یوق، یوق، یوق، یوق
آچار و شمله یار ایچیدن ایکی دفعه
کندیل
یوق (بالکتر، ایچی چکدرک) غلام
فائق صبری

رسمی رومان
ای بر دوستم و یارین دن تیری یوق یوق
یوق یوق یوق یوق یوق یوق
کندی کندی کندی کندی کندی کندی
بر دیگر دفعه وقت ایسون .. زرا یوق
یارانده غایت اولسه بدی .. او وقت اوی
یوق احتمالی بک یوق یوق
رینون — الله اصبار لاق دوستلرم
یقنده کورو شمله

جیقار

قیل وقال ای

الکدوغری یوق یوق، الک آبی دینر
سوزلر قلم یوقده، بر خالده موجود اولان
حیات کونا کونا، رشتی معین و رشتی
احتمالی، بر شمله و صوح کتیرلر
حیات یوق
یادار قاله حق اولور درونی اضطرار
اوز و شولر، یوق یوق یوق یوق
ایرینه وجود یوق .. کذا
— الک مایوس قیومده، کورلر یوق
یوق
— دور کارلر صاوروب آندی یوق
کندی بک نشو و ناسته صالح و مستعد
قورده نیت ایدر ..

هرکس ر فکری یوق، هرکس
بر خطه نظر دور ..
حیات رومانی دکل رومان حیاتی یوق
— مویین فادسلوک سوزلری یوق
الماعت ایملر الک سولر زراعت عاشقانه
حسین یوق

بعض قلبلرده کدرله سرور یوق
حاشین اوله مار، قلب واردرکه پرورده ایتر
یکی جزئی دینارک اولانجه خط و مسرتلری
ازاله اندامه، بکنه و جزلر هیچ رومرورده
مانع دکدر بعض کورلرده ایسه جزلر و مسرت
مجمع یوق یوق، بر خزنده صفا یوق
نظم بک کدر انکیز اولمی یوق یوق
قلب واردرکه بحفاظله ایچی کندی سوچ
تربید ایدر: بوحسب کسای آکلاسمتکین
ری دور .. عبدالحق حامد
حادثات کائنات بر طاقم قوانین ازله
تایدر، یوق یوق یوق یوق یوق یوق
تایدر، ضروری الوقع اولور وجود کلر
حسین یوق
حیات ایل نجات بری و لرینه غیر قابل
تفریق رابطه لرله باغلی اولان یوق یوق
سپاس بر حرکت بک، هرشی اولور، فقط
ردحق ایچون، هرشی دینار، فقط اولم
ایچون .. کذا
الیاس ماجده

رسيد زو مال
 فطين — دقا به اردن برته او طور دقدنكره
 احوال ..
 رشيد — خدمتي نيزه .. زه اكي سوهي
 جاي .. صوكره فطينه بوقه فبوهي ؟
 فطين — نه او نوره اولسون .. خدمتي
 نور جفا ..
 رشيد — رجا ايدرم نه وار ..
 فطين — غايت متجاوز بطوره .. ستك
 بخورك .. ستك منلو بلك .. ستك بدلا ..
 لفظه .. ستك بلك ..
 رشيد — غايت صاف دلا .. بك اعلى
 آكلادم .. نه اولش ؟
 فطين — فرقدنكره دوكوك .. از دوا حلك
 كنج قاجاله امرال جيتاك ديل غم متازي
 راختنزي .. ديدجه .. مقوليت .. مسجوريت ..
 آكلادكي ..
 رشيد — سرسجه .. برني آكلامه ..
 فطين — چالين برجهه اياه .. آكلامي
 ايش كه بورده .. آكلامي ايشه بوسك ..
 خدمتي نيزه .. آل رسكون .. بيلدي
 راني .. جفا ..
 رشيد — نه وار ..
 فطين — نه اولور .. زوجه كو غام
 اندنك اوفان .. متاسف .. چالين هوسايل
 باشه .. اولور ؟
 رشيد — غايت بوموشاق .. ومشون
 ومنم .. اولور .. اوچو جفا .. اوكا بايايكر
 فطين — اوچو جفا .. اوكا بايايكر ..
 هر كون بوجه .. زكون غام اندنك
 ايشه .. ال بجه .. ال ديني بر حكره طوقونور
 [۲]

بالنكس محفوظيت حسن ايدلم .. بو بولدم ..
 فطين — استكرام ايدن برسسه ..
 رجا ايدرم شاعريت و تشافي رافكر .. مثالنه
 رازده زم عزت نفسزي دوشونكر ..
 همشهرم آبري بك بير .. چونكه دوشونكر
 غام اندنك اوليه تشيب احمدر .. همشهرم
 مكره كوروشنك حفته مالك دكالي .. چونكه
 امرالكر .. معشوقه كز .. حتى شعر جيتاكو
 مانكر بولم ايشه نور .. سر همشهرمك
 اودا بنه خرسره .. ايدم ركر ركر .. خدمتچاره
 بالور .. استكرام ايدنك كيرسكر .. جيتاكو
 لكر زمان قلكيزده رفورفو .. رنالا .. وارده ..
 و دوشه كرك كوزلر .. بر سر حدت .. تولوب
 باندنك ايشكشاف ايشن كوناچه فوزفه قورقه
 او كوزله باقارسكر .. و مكره .. و كنيكره
 بالان سوله دين برسسه .. غام شاريق .. رجو جفا ..
 ركر .. بولم هرشي .. او بولم مل ايدنكر
 اباعه قالفار .. حدتي .. ارق .. تشيب ..
 طوغري ايلر .. بولم .. او شاريق جو جفا ..
 سر قالكز .. بوتون ساحه محفوظيتكر آجندر
 رشيد — اباعه قالفور .. راز بولمك
 مكره .. سرسم روضيله .. فطين .. فطين ..
 كل .. بولم كل .. فطين .. دوزر .. حبسك
 اوكه قدر كيدر .. حضاره .. اما جو جفا .. شلر ..

ايكشني مجلس

زمن ورشيد
 زمين — كير كير .. حباله رفولوعه
 اولور .. اوحا بوكا تحمل ايدلر .. بوكا تحمل
 [۲]

رسول رومان

رمين — جري زنده بقاءه اوت، اوت
 رشيد — ياند اولور اراق منلق اولي
 آلتنك زمان بي بوله . اكسندن اولر
 اوتشك ...
 رمين — بوكون مقدر من محسك
 رشيد — دياكار و متيم . مقدر من رحم
 اولسون ...
 رمين — غير اخشا ي غني ر كولو شله
 چيلين چو حقي
 رشيد — حلم الله سافدل بكنه
 ديسك ... غني فارسم . صوفى مخصوصى
 ر كولو شله . ديدى بودى . كورم
 رمين — جنى غنى ؟ سواله
 رشيدك قولى جديكده كده ديدى قودى
 رشيد — آي
 رمين — ديدى قودى
 رشيد — خاير قارىم . خاير . سن دكلك
 شفا سولدم
 رمين — امانده رحمت ديدى قودى
 بن دكل . آكلور سلك . ديدى قودى سلك
 مشومكدر . كرمه خاتم . طابكك الصوك
 رشيد — كافى قارىم
 رمين — دها زياده خداه . دانا قودم
 بوكون كيد جكدر
 رشيد — قودككى ؟ بوله
 سن ياجازينك ا ملكم
 رمين — اوت . قودم . هر شي جدى
 اولوله ايسته بوردى . اولوله باقم
 رشيد — قياحتى ؟
 رمين — قياحتى ؟ اولوده برده

قوشوده . بوقوشوده . كا خويىز دعى
 اولك اينده بي كوردكى زمان كا عده نزل
 ايله ساكى و ساكت . مغرور و يالاقى نظار
 قولاقي بوز . ايسته ايكي قياحتى . كنج و
 كورل بر قايى بونله حمل انتر
 رشيد — يكي قارىم . يكي سنك ديديكك
 كى اولسون . فقط بركره كا سورمليك
 رمين — سكا
 دكللى اوت . اوت سلكدر ايسته بي
 سومه بوسك . هنج سومه بوسك آح
 ر قايىل نه قدر سربيع الاعتقاد سرك
 ار ككرك بالاشى سور سركه قدر قولا باقىله
 سايور قدر قولا باقىله
 رشيد — سربيعه
 رمين — نهى هر كون . هر ساعت
 هر دفته سوله ديكك . تكرار ايتديكك بويوت
 بالاقى و بوسوميك
 رشيد — اكلادم . كه او بولم
 رمين — اكلامق ايسته كله بورد . اكلامه
 بوسك . كا هر كون . هر ساعت . هر دفته
 تكرار ايتديكك . سنى سوسورم . جوق . جوق
 سوري او بوسوميك
 رشيد — حراريله . اوت . سنى جوق
 سوسورم . جوق جوق
 رمين — معير . سنى سوسوميك
 سكا خايم اولانغنى سوله ميدك ؟
 رشيد — استعجال الله . بن بوله رشى
 سوله مده ظن ايدرم
 رمين — سوله ميدك . فقط . اوتى ايتديك
 بركره كا سورمليك . سوزى سوله دك

وجلهك لسانده . لسان امتدادده . كاسورمه
 ها بوقابل دكل . اوله باز . كشتاقتدر
 اخطار و تهديدى منجيدر . . .
 رشيد — خاير . قارىم . بن بوله بركره
 اوسورى صرف ايتدم . او . بون اشيا
 بون موجودات . بون حيات سكر . سنك
 اوليدير . مقتدر اولسم كاشان سكا راويو
 خاقى بااردم
 رمين — برخنده شوخ الله . نشكر
 ايدرم اختيار جوق . مادامكه او . حيات
 مرشى عذر هر كون كيد جكدر
 رشيد — خاير . خاير . بوكون اوله باز . . .
 رمين — آي برخنده . بوكون اوله باز . . .
 نه دى بوكون اوله جقدر . بن اوله ايسته
 بوسم . بالاجى . بر دقيه اول نه سوله بوردك
 يان يايو . . .
 رشيد — و ايكي كون بركره اوله
 رمين — دها زياده حلقى . ايسته سوك
 سوسم . يان يا او
 رشيد — ارا يازك بون برك . دوشوسكه . . .
 بر ايكي كونك بديقتار قدر دكله كلمى
 تكرار ايدرم . او بوله او بوسولم
 بوله برن بزم فودمشدر . جام
 دجا ايدرم سنى سوسوميك
 رمين — اوف . اوف . اوف سنى
 سوسوميك بونلرى سوله مريك . . .
 رشيد — يكي يكي فقط
 رمين — ايسته بن كيد بوسم . جوق
 لافردى ايسته بوكون كيد جكدر . . .
 اولكاه كوروشيه جكك

اوجنچى مجلس

رشيد . خد متين
 ماه ور — برين بركره كورمك . بك
 افندى . . .
 رشيد — نه وان
 ماهور — شى افندى نى كيد بورد . . .
 رشيد — قيراق . شى كيد
 ماهور — همشه . كور
 رشيد — بوله جوقلى راسك . . .
 ماهور — سركه كورشمك استور . . .
 رشيد — سوسم . الله كوروشك
 بورد . . .
 ماهور — بورد . . .
 رشيد — ايسته او اولم بر آيز بورد
 بوله كابين
 ماهور — يكي جقمه حاضر لايه
 رشيد — ماهور جفتار كن . بيت
 بجزر . قينق سله . صافق خاتم سوسوميك
 صافق . خاتم سوسوميك
 دردمنى مجلس

رشيد — الكور . سوكه كورم
 رشيد . بديقتار
 اوتور . سوسوميك
 آله
 دى
 رشيد

5

دولت — اوانرا... سوکل نیز، حکم
ساده میورکو، بوکچ لایله، اولان ایله
لایه کوی چنج اویسته، طلق ایفندیکی مده
... سالار عزیز
سورازیکر نور احمد... دیش ایدرک:
... بر مسلمان قبول لایله بره چنج اولار
... ایست
... یونک اورده ایکی سه اویوز ادریزک دولتی
... سده اکر ایلده که نشی، سده آتی اونیونک
... انک حلقه شام، آکی سده یکی ایل...

آملی — تورانی املی، انجمنی
زوب — خیمه — ایکا او ایستاد سوزلی
سوزا که خراب این بر دیک فوجی نوزلی
ایکون — که سوز سوزلی دوست املوله
دو و دسوله صبح زوشت سوزا که
آملی — سن اوالی ملن لوزاک
زوبین — ملن آنگه سوزلی — بوساج
پوسته چیلک مزه و بوزلی ماکونی آوزلی
چم و کوزه کوراکلن پشت ملن آکا که

الدم — آملی — بوجکک تو سوزن مرگ تو قهرت
دور برفانی کند پندار شاه نویت را ببرد و با کجا
زویت — — — — — کوه سوزن
زوجه بهار زنده است خاک تو بخور و سوزد
آملی — سوزن کنی از سینه آملی
ویران و سوزن کنی سحر الدور شک بگذرد
موسو آملی است سق است باریک از روی زلف
ازینک و آینه آینه بود ازینک زلف
و ناسی و خانه سوزن کنی کور کنی و سوزد
میز و زلف سوزن کنی سوزن کنی

پندہ رہتی ہو،۔۔۔ اچیدہ ایک لڑت دور بیت
وار دیک ٹوٹ ری سڑک بری ہم
آہل۔۔۔ (قاری آجوا قورقوز) و آہل
دور رسوں . . . بوشیچکا آری
کھیلان ہی کوئی زیادہ آری از کھورتن کی
رودہ عوا پورچہ بلادی او ز پورنی لایہ
فایضی ا . . . طو مرضی استہ اسماء
زولیا نرم بوشیہ قوشوس ارق ہم بلخی
سپیکہ ایتالادی .

[illegible]

آمالی — عہدہ فو لا فورا مالہ الخیر بیورو ۱۲۰۱
 بن آٹھ فو لا . . . آرتیق اوٹک اسٹی . جو لہ
 نکلی کر بیورو لہ مکن جبکہ حاکم بر بیورو
 قالدی . . . بن آٹھ فو لا حسن فو لا الخیر بیورو
 اسلام سن دہ اکا فو لا بیورو عہدہ — فو لا مالہ
 بیورو رسک یا
 فو لا بیورو — بیورو ؟
 آمالی — اوٹ سن . . . عہدہ فو لا بیورو
 فو لا بیورو فو لا بیورو فو لا بیورو
 بیورو فو لا بیورو فو لا بیورو . . . فو لا بیورو

三

Les pluies de baiser

فرمانی ایامه
مهری
از الفی | حمد وری
افشاریه

ایک دن اوتارن ۱۶۲۳ سنکی وساندہ سوار
بندہ علی خاوسہ اولیائے

[illegible]

55

آب و تاب
(آب و تاب و تاب)

[illegible]

بعض كره كره كره... املت املت... الشافى...

ملاكى بيوده بده قوت كودم... شيخ...

انكارك سلف ويرانى بخراسى... بيوده...

اورد پندى سكر افرينستندى كلكلر...

خجنى كسى كندى وند اندم... بخت...

وكانك قوجه بخت مونسك بوزكى موارد...

اوت غو بوزى ساجى اولم... ضرره اولم...

وز دوشنده تالقات روجى بونو كرك...

وكدى يوزرسه... ريتا قوتى حصر ايت...

خجنى عوشيدىك دوشنده خلق رتومه...

عارش اوزور... ايت بون ايجون شوسيدم...

دست ولى ايتلى خجنى سكر سكر... بار...

حسبك مونسك مونسك... ايت بوزى اوصال...

جامع زنده... ايت مونسك مونسك...

اوردنده... ايت مونسك مونسك...

چو كركلك مونسك... ايت بوزى مونسك...

واوردان... شوجى مونسك مونسك...

چوبه... ايت مونسك مونسك...

(صفا مونسك مونسك... ايت بوزى مونسك...)

ركا... ايت مونسك مونسك...

اوتوشيدم... ايت مونسك مونسك...

مادم بوشيدم... ايت مونسك مونسك...

مادام بوشيدم... ايت مونسك مونسك...

مادام بوشيدم... ايت مونسك مونسك...

مادام بوشيدم... ايت مونسك مونسك...

مادام بوشيدم... ايت مونسك مونسك...

مادام بوشيدم... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

روليت... ايت مونسك مونسك...

مجموعه

مجموعه

توضیح: این کتاب در
مکتبته دینی
تهران چاپ شده است

این کتاب در مکتبته دینی تهران چاپ شده است و به صورت مجلدات در دسترس است. این کتاب در مکتبته دینی تهران چاپ شده است و به صورت مجلدات در دسترس است.

این کتاب در مکتبته دینی تهران چاپ شده است و به صورت مجلدات در دسترس است. این کتاب در مکتبته دینی تهران چاپ شده است و به صورت مجلدات در دسترس است.

مکتبته دینی

توضیح: این کتاب در

مکتبته دینی

تهران چاپ شده است

و به صورت مجلدات

در دسترس است.

این کتاب در مکتبته دینی

تهران چاپ شده است و به

صورت مجلدات در دسترس

است.

این کتاب در مکتبته دینی

تهران چاپ شده است و به

صورت مجلدات در دسترس

است.

این کتاب در مکتبته دینی

تهران چاپ شده است و به

صورت مجلدات در دسترس

توضیح: این کتاب در

مکتبته دینی

تهران چاپ شده است

و به صورت مجلدات

در دسترس است.

این کتاب در مکتبته دینی

تهران چاپ شده است و به

صورت مجلدات در دسترس

است.

این کتاب در مکتبته دینی

تهران چاپ شده است و به

صورت مجلدات در دسترس

است.

این کتاب در مکتبته دینی

تهران چاپ شده است و به

صورت مجلدات در دسترس

در دسترس

توضیح: این کتاب در

مکتبته دینی

تهران چاپ شده است

و به صورت مجلدات

در دسترس است.

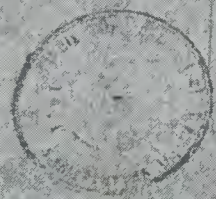
این کتاب در مکتبته دینی

تهران چاپ شده است و به

کتابخانه

دار

897